

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 29 noiembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului și inculpatul

Curioglo Ion.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 14.12.2015 - 29.11.2016;
2. Instanța de apel: 20.01.2017 - 08.06.2017;
3. Instanța de recurs: 28.05.2018 - 17.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 29 noiembrie 2016, Curioglo Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit.b), d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani și în baza art.27, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal la 4 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea de la Curioglo Ion în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 77754,84 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Curioglo Ion, de comun acord și împreună cu alte persoane stabilite de organul de urmărire penală, în privința cărora există sentință pronunțată de către Judecătoria Botanica, mun.Chișinău la 18.03.2016, care la moment nu este definitivă, inclusiv și cu Tulum Victor în privința căruia există o sentință definitivă, acesta fiind condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01.11.2016 în baza art.217¹ alin.(4) lit.b), d) și art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, la 10 ani închisoare, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, pentru păstrare, procurare, expediere, transportare, distribuire și vânzare, a obținut substanța narcotică - hașiș, pe care a păstrat-o până la 20 martie 2015, atunci când, în timp ce intenționa să o transporte ilegal, prin contrabandă, cu automobilul de model „Audi A4”, cu nr/î ale Federației Ruse XX, peste frontiera de stat, prin punctul de control și trecere a frontierei de stat, pentru a o înstrăina în Federația Rusă, în flagrant, pe bd.Dacia xx, mun. Chișinău, au fost reținuți persoanele în privința cărora sentința nu este definitivă, iar în cadrul percheziției acestui mijloc de transport, într-un ascunziș special amenajat în portbagaj, fiind camuflate, au fost depistate și ridicate 19 sacoșe din polietilenă, în care se conțineau a câte cinci brichete presate a unei substanțe cleioase, în formă de paralelipiped de culoare brună, în număr total de 95 brichete care, conform raportului de expertiză chimică nr.3623 din 24.03.2015, reprezintă substanță narcotică - hașiș, cu masa totală de 9,392 kg.

Tot el, de comun acord și împreună cu persoanele menționate supra, acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a R.Moldova a substanțelor narcotice, tănuindu-le de controlul vamal, prin ascundere în locurile special pregătite sau adaptate în acest scop, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - hașiș, pe care a păstrat-o la sine până la 20 martie 2015 când, în timp ce intenționa să o transporte ilegal prin contrabandă, cu automobilul de model „Audi A4”, cu nr/î ale Federației Ruse XX peste frontiera de stat, prin punctul de control și trecere a frontierei de stat pentru a o înstrăina în Federația Rusă, în flagrant, pe bd.Dacia xx, mun.Chișinău au fost reținuți persoanele în privința cărora sentința nu este definitivă, membrii ai grupării criminale, iar în cadrul percheziției acestui mijloc de transport, într-un ascunziș special amenajat în portbagaj, fiind camuflate, au fost depistate și ridicate 19 sacoșe din polietilenă, în care se conținea a câte cinci brichete presate a unei substanțe cleioase, în formă de paralelipiped de culoare brună, în număr total de 95 brichete care, conform raportului de expertiză chimică nr.3623 din 24.03.2015, reprezintă substanță narcotică - hașiș, cu masa totală de 9,392 kg.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată prin care lui O.Curioglo să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră și anume, în baza art.217¹ alin.(4) lit.b), d) Cod penal, de 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani și, respectiv, în baza art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, de 6 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 20 de ani închisoare, invocând că instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise de inculpat, că dânsul nu și-a recunoscut vina, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunilor săvârșite, pericolul social pe care îl prezintă inculpatul pentru societate, precum și de faptul că infracțiunile incriminate au fost săvârșite prin participație sub forma unui grup criminal organizat, că nu a colaborat sub nici o formă la descoperirea infracțiunilor cu organul de urmărire penală; - nu s-a reținut de către instanță nici faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este o problemă majoră a societății, care-și menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice, iar inculpatul, deși personal nu este consumator de droguri, se ocupă de înstrăinarea drogurilor în scop de profit ilicit, otrăvind societatea și viitorul omenirii;

- avocatul L.Dudulica în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că învinuirea adusă inculpatului și probele prezentate de către acuzare nu demonstrează comiterea de către ultimul a infracțiunilor incriminate; - instanța incorect și-a fundamentat soluția pe proba principală invocată de partea acuzării și anume, procesul-verbal al ședinței de judecată întocmit într-o altă cauză penală, citit în ședința de judecată, care conține declarațiile inculpatului R.Hîrcîială, nefiind întrunite condițiile legale imperative pentru citirea declarațiilor unui inculpat date în ședința de judecată a altei cauze penale, or, prin lege se stabilește ca mijloc de probă declarațiile persoanei, dar nu procesul-verbal al ședinței de judecată; - declarațiile martorilor A.Savca, I.Bădilă, V.Dimineață, R.Mîrleanu și Ig.Barbăscumpă, nu puteau fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece persoanele în cauză au participat la instrumentarea cazului în calitate de ofițeri de investigație, or, potrivit art.90 alin.(3) Cod de procedură penală este interzisă citirea și ascultarea ca martor reprezentantul organului de urmărire penală; - partea acuzării nu a prezentat probe întru a combate argumentul inculpatului referitor la vocea din înregistrarea audio a convorbirilor telefonice interceptate, care nu-i aparține lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, apelurile declarate de procuror și avocatul L.Dudulica în numele inculpatului, au fost respinse.

Instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii contestate și cercetând suplimentar probele administrate de către prima instanță și, respectiv, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, a conchis că instanța a stabilit corect starea de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului I.Curioglo de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.b), d) și art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, care se probează prin declarațiile martorilor A.Savca, I.Bădilă, R.Mîrleanu, V.Dimineată, declarațiile inculpatului R.Hîrcîială, înregistrate video, făcute la faza de urmărire penală, citite și difuzate în ședința de judecată, în care ultimul a declarat amănunțit circumstanțele săvârșirii infracțiunilor de către dânsul, împreună cu ceilalți inculpați, inclusiv și cu I.Curioglo, care la 18.03.2015, a efectuat un transfer de bani pe numele tatălui său în sumă de 3800 euro, dintre care 300 euro s-a achitat pentru reparația automobilului „Audi A4”, restul sumei de bani a fost transmisă persoanei pe nume S.Stegărescu, care a fost telefonată la indicația lui I.Curioglo, cu care s-a întâlnit lângă restaurantul „McDonalds”, căruia și i-a transmis suma primită prin transfer, dintre care i s-a restituit 500 euro pentru cheltuieli de drum, adică transportarea drogurilor. Automobilul cu care urmau să fie transportate drogurile în Federația Rusă se afla într-un autoservice, unde era reparat de un maistru pe nume „Sergiu”, l-a indicația lui I.Curioglo. Automobilul în cauză era înregistrat pe numele unei doamne, iar pe numele său era făcută o procură, pentru a se putea deplasa. La 19.03.2015, a fost telefonat de o persoană din numele lui I.Curioglo, cu care apoi s-a întâlnit și care i-a transmis o geantă în care se aflau droguri - hașiș, în cantitate de 9,5 kg. Drogurile ce i-au fost transmise le-a introdus în ascunzișul special amenajat, care se afla deasupra rezervorului pentru combustibil al automobilului de model „Audi A4”, ce era parcat în preajma blocului locativ nr.xx din bd.Dacia. A doua zi dimineața, în jurul orei 8.30, când s-au apropiat cu V.Pricop de automobil, intenționând să se deplaseze spre or.Moscova, Federația Rusă, au fost reținuți și imobilizați de angajații de poliție, care s-au prezentat că sunt de la Direcția Antidrog, cât și probele materiale ce au fost reținute de prima instanță - procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, de percheziție corporală, de recunoaștere a persoanei după fotografie, de percheziție a automobilului de model „Audi A4”, raportul de expertiză nr.3623 din 24.03.2015, informația de la BC „EuroCreditBank” SA din 11.04.2016, chitanța nr.165285 seria 102, certificatul de înmatriculare, cererea de primire a transferului de la I.Curioglo de către C.Hîrcîială, cartea internațională de asigurare a automobilului.

În baza probatoriului cercetat, instanța de apel a considerat că prima instanță întemaiat a apreciat ca veridice declarațiile lui R.Hîrcîială de la urmărirea penală, înregistrate video, înregistrare care a fost examinată în ședința de judecată a instanței de fond, precum și procesul-verbal de audiere a lui R.Hîrcîială în calitate de inculpat în dosarul penal nr.1-239/15 (anexat la materialele cauzei) și potrivit cărora acesta arată la I.Curioglo ca persoană care a organizat și a dirijat transportarea de către dânsul (R.Hîrcîială) a drogurilor în Federația Rusă cu automobilul de model „Audi A4”, care îi aparținea și în interiorul căruia era amenajat un ascunziș special pentru droguri, în care se aflau 9,329 kg de hașiș și pe care el urma să le transporte în Federația Rusă, or, careva dubii referitor la veridicitatea acestor declarații sau încălcarea procedurii de obținere a lor nu au fost depistate în cauză.

În concluzie, instanța de apel a considerat că criticile cu privire la aprecierea probelor efectuată de prima instanță exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport temeinic, iar argumentele inculpatului prin care pledează nevinovat, vin în contradicție cu declarațiile lui R.Hîrcîială din care cu certitudine rezultă că fapta a fost săvârșită de inculpatul I.Curioglo, indicând că anume acesta din urmă este cea persoană

care a organizat și a dirijat transportarea de către dânsul a drogurilor în Federația Rusă cu automobilul de model „Audi A4”, care îi aparținea acestuia și în interiorul căruia era amenajat un ascunziș special pentru droguri, în care se aflau 9,329 kg de hașiș și pe care el urma să le transporte în Rusia, că I.Curioglo a achitat suma de 3800 euro pentru drogurile ce urmau a fi transportate, efectuând un transfer pe numele tatălui său C.Hîrcîială, din care 300 euro a achitat pentru reparația automobilului, iar 3500 euro, la indicația lui I.Curioglo, le-a transmis lui S.Stegărescu, care la rândul său i-a dat înapoi 500 euro pentru cheltuielile de drum.

Subsidiar celor reținute supra, instanța de apel a respins și alegațiile apărării, precum că nu pot fi acceptate declarațiile martorilor A.Savca, I.Bădilă, V.Dimineată, R.Mîrleanu și Ig.Barbăscumpă, care au participat la instrumentarea cazului în calitate de ofițeri de investigație, or, martorii indicați au fost audiați în conformitate cu art.90 alin.(3) pct.4) Cod de procedură penală, care stipulează că, nu pot fi citați și audiați ca martori judecătorul, procurorul, reprezentantul organului de urmărire penală, grefierul - cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale, cu excepția cazurilor de participare la reținere în flagrant delict, de cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor.

Lipsit de temei a considerat instanța de apel și argumentul apărării referitor la neprezentarea de probe care să combată argumentul inculpatului referitor la faptul că vocea din înregistrarea audio a convorbirilor telefonice interceptate nu îi aparțin, or, din analiza minuțioasă a acestor interceptări instanța a constatat că, discuțiile purtate între inculpat și celelalte persoane participante la comiterea infracțiunii au fost cifrate, inculpatul, fiind conștient de fapta prejudiciabilă comisă, avea tendința de a se proteja de consecințele care puteau surveni și respectiv discuțiile erau cifrate.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită de prima instanță a fost corect individualizată, la care s-a ținut cont de prevederile art.6, 7, 61, 75, 76, 77, 84 Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul L.Dudulica în numele inculpatului I.Curioglo care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, indicând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că probele examinate nu demonstrează vinovăția inculpatului, lipsește temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic de tragere a inculpatului I.Curioglo la răspundere penală pentru infracțiunile incriminate; - incorect instanțele și-au motivat soluțiile privind vinovăția inculpatului bazându-se pe declarațiile lui R.Hîrcîială, deoarece acestea au fost citite în ședința de judecată dintr-o altă cauză penală, iar prin faptul că acesta nu a fost audiat în cadrul procesului penal în cauza respectivă, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare; - procesele-verbale de percheziție de ridicare a obiectelor, de consemnare a convorbirilor telefonice și altele, nu demonstrează vina lui I.Curioglo în cele incriminate; - vocea din înregistrarea audio a convorbirilor telefonice interceptate nu îi aparține, iar partea acuzării nu a probat faptul dat; - nu s-a dat apreciere locului comiterii faptelor descrise în rechizitoriu, precum și respectarea de către organul de urmărire penală și instanța de judecată a competenței teritoriale stabilite conform Codului penal și de procedură penală; - incorect instanțele nu au inclus inculpatului termenul de arest pentru extrădare, care nu se include la calculul termenului total de arest, din care motiv instanțele urmau să-i reducă termenul ca compensare a drepturilor încălcate, în conformitate cu prevederile art.385 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori nu sunt întrunite elementele infracțiunii, susținând că probele examinate nu demonstrează vinovăția inculpatului, lipsește temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic de atragere a inculpatului I.Curioglo la răspundere penală pentru infracțiunile incriminate, invocându-se că instanțele și-au motivat soluțiile privind vinovăția inculpatului bazându-se pe declarațiile inculpatului R.Hîrcîială, deoarece acestea au fost citite în ședința de judecată dintr-o altă cauză penală, că procesele-verbale de percheziție de ridicare a obiectelor, de consemnare a convorbirilor telefonice și altele, nu demonstrează vina lui I.Curioglo, în cele incriminate, că vocea din înregistrarea audio a convorbirilor telefonice interceptate nu îi aparține inculpatului.

Colegiul penal reține că, spre deosebire de apel, care are un efect devolutiv atât în fapt, cât și în drept, sub toate aspectele cauzei, recursul împotriva hotărârii instanțelor de apel manifestă un efect devolutiv numai în drept, repunând în examinare nu întreaga cauză, ci numai problemele de drept, în baza motivelor stabilite expres în Cod. Instanța de recurs nu verifică cum a fost reflectată realitatea obiectivă a faptelor în hotărârea contestată, în procedura de recurs nu se invocă și nu se apreciază probe, precum și nu se poate pronunța o hotărâre nouă dacă se agravează situația condamnatului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia solicită achitarea inculpatului I.Curioglo pe învinuirile de care a fost recunoscut vinovat, în baza art.217¹ alin.(4) lit.b), d) și 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, considerând că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate prin rechizitoriu, lipsind probe certe ce ar confirma săvârșirea acestora de către I.Curioglo.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Instanța de recurs constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția lui I.Curioglo în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.b), d) și 248 alin.(5) lit.d) Cod penal.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția inculpatului se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate nemijlocit în instanțele de judecată și anume, prin declarațiile martorilor A.Savca, I.Bădilă, R.Mîrleanu, V.Dimineată, R.Hîrcîială, cât și probele materiale, care sunt detaliat descrise în hotărârile judecătorești, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Totodată, solicitarea avocatului invocată în recursul ordinar, precum că declarațiile

martorilor urmau a nu fi acceptate de instanțele de judecată, deoarece ultimii au instrumentat cauza, circumstanță ce este contrară prevederilor art.90 alin.(3) Cod de procedură penală, că incorect instanțele și-au întemeiat soluția pe declarațiile inculpatului R.Hîrcîială citite dintr-o altă cauză penală, că procesele-verbale de percheziție, de ridicare a obiectelor, de consemnare a convorbirilor telefonice interceptate, nu demonstrează comiterea de către I.Curioglo a infracțiunilor imputate, are la bază aceleași motive, care au fost invocate în apel, sub aspectul reanalizării tuturor aspectelor de fond ale cauzei, inclusiv probatoriul, astfel recurentul urmărind în realitate, o rejudecare a cauzei și o reapreciere a probelor deja administrate, cu influențe asupra situațiilor faptice constatate de cele două instanțe inferioare.

Mai mult, Colegiul penal sesizează că textul recursului declarat de avocat repetă aproape în totalitate textul apelului ce ține de vinovăția inculpatului, argumentele expuse de către recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel (f.d.25-49 v.2), redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra argumentelor recursului este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19.04.1994*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19.12.1997*).

Colegiul constată că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate de art.217¹ alin.(4) lit.b), d) Cod penal - punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, săvârșită de un grup criminal organizat.

Potrivit raportului de expertiză nr.3623 din 24.03.2015, substanța solidă-cleioasă de culoare cafenie-închisă în formă de 95 brichete, în cantitate totală de 9,392 kg, depistată și ridicată la 20.03.2015 în urma efectuării percheziției automobilului model „Audi A4”, n/î XX, reprezintă hașiș, care se atribuie la substanțele narcotice, iar potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, reprezintă proporții deosebit de mari, de unde se desprinde că inculpatul acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, a realizat latura obiectivă a infracțiunii respective.

Nejustificate sunt argumentele recurentului, privind încălcarea prevederilor art.90 alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece ofițeri de investigație A.Savca, I.Bădilă, R.Mîrleanu, V.Dimineată au fost audiați în strictă conformitate cu prevederile art.90 Cod de procedură penală, declarațiile acestora se confirmă și coroborează integral atât cu probele abținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, precum și cu celelate acte procesuale efectuate în cadrul procesului penal, care nu constituie măsuri speciale de investigații (rapoarte de expertiză, corpuri delictive, parțial alte explicații). Or, martorii a

căror declarații au fost utilizate în calitate de probe, fac parte din grupul de ofițeri de investigație format prin ordonanța procurorului, ei participând la reținerea infractorilor în flagrant delict și, în cazul dat, audierea lor este posibilă.

Declarativ este și argumentul părții apărării cu privire la declarațiile lui R.Hîrciială, care au fost date citirii dintr-o altă cauză penală, dat fiind că atât în sistemul penal intern, cât și în viziunea Curții de la Strasbourg, coparticipantul poate fi audiat în scopul ca declarația sa să servească la aflarea adevărului, putând constitui temeiul de fapt probator al hotărârii de condamnare pronunțată împotriva unui alt coparticipant. Aceasta, întrucât și declarațiile coinculpatului pot servi la pronunțarea hotărârii, dacă se coroborează cu ansamblul probelor administrate în cauză (cauza Barbera ș.a. contra Spaniei, hotărârea din 06.12.1988).

La fel, reieșind din materialul probator enunțat *supra*, instanțele de fond efectuând o verificare completă și obiectivă a probelor administrate la dosar, apreciindu-le la justa valoare, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor, corect au statuat și asupra concluziei de vinovăție a lui I.Curioglo pe capătul de acuzare în comiterea infracțiunii de tentativă de contrabandă. Însă, atât prima instanță, cât și instanța de apel, neîntemeiat au concluzionat că acțiunile lui I.Curioglo urmează a fi calificate în baza art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal - tentativa de contrabandă, adică de trecere peste frontiera vamală a R.Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșită de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, prin ce faptei stabilite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În acest sens Colegiul penal atestă că, se consideră calificare a infracțiunii, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Din punct de vedere tehnico-legislativ, art.248 Cod penal este format din cinci variante-tip de infracțiuni și o variantă agravantă de infracțiune.

Contrabanda în a doua variantă-tip (prevăzută la alin.(2) art.248 Cod penal) reprezintă trecerea peste frontiera vamală a R.Moldova a substanțelor narcotice, psihotrope, cu efecte puternice, toxice, otrăvitoare, radioactive și explozive, precum și a deșeurilor nocive și a produselor cu destinație dublă, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Contrabanda în a cincea variantă-tip (prevăzută la lit.d) alin.(5) art.248 Cod penal) constă în trecerea peste frontiera vamală a R.Moldova a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții deosebit de mari, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Infracțiunea prevăzută la lit.d) alin.(5) art.248 Cod penal este complementară numai cu prevederea de la art.248 alin.(1) Cod penal, nu și cu prevederile de la alin.(2)-(4) al aceleiași norme, deferințiindu-se prin obiectul material (imaterial) al infracțiunii, care la alin.(1) îl reprezintă mărfurile, obiectele sau alte valori (cu excepția celor menționate la alin.(2)-(4)), dacă valoarea acestora se exprimă în proporții deosebit de mari, care se evaluează în baza art.126 alin.(1) Cod penal. Pe când obiectul material (imaterial) al infracțiunii prevăzute la alin.(2) art.248 Cod penal îl reprezintă în mod alternativ: a) substanțele narcotice; b) substanțele psihotrope; c) substanțele cu efecte puternice; d)

substanțele toxice; e) substanțele otrăvitoare; f) substanțele radioactive; g) substanțele explozive; h) deșeurile nocive; i) produsele cu destinație dublă, pentru care nu contează nici valoarea exprimată în bani a acestora, nici cantitatea (proporțiile, numărul) lor.

Prin urmare, Colegiul constată că pe episodul în cauză, atât organul de urmărire penală, cât și instanțele de fond, incorect au calificat acțiunile inculpatului în baza art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, pe când alin.(2) al normei date, prevede răspunderea penală pentru trecerea peste frontiera vamală a R.Moldova a substanțelor narcotice indiferent de proporțiile lor.

Astfel, acțiunile lui I.Curioglo urmează corect a fi încadrate în prevederile art.27, 46, 248 alin.(2) Cod penal, ca tentativă de contrabandă, adică de trecere peste frontiera vamală a R.Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșită de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

În circumstanțele date, Colegiul consideră că recursul ordinar declarat de avocatul L.Dudulica în numele inculpatului și inculpat urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului I.Curioglo în baza art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal și stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

La stabilirea pedepsei, Colegiul i-a în considerație prevederile stipulate în art.61, 75 Cod penal și, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite de I.Curioglo, de persoana acestuia, de scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de cumulul circumstanțelor atenuante stabilite pe către instanțele de fond și lipsa celor agravante, și consideră că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar cu izolare de societate.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial sau total hotărârea atacată, rejudgecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

În acest context, recursul ordinar declarat de către avocat și inculpat se va admite, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea încadrării juridice a faptei în baza art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, rejudgecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, iar în rest, dispozițiile hotărârilor contestate se vor menține.

7. În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.c), alin.(2), (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DE C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului și inculpatul Curioglo Ion, casează parțial sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 29 noiembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în partea condamnării lui Curioglo Ion în baza art.27, 46, 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, rejudgecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Curioglo Ion se recunoaște vinovat și se condamnă în baza art.27, 46, 248 alin.(2) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

Se menține condamnarea lui Curioglo Ion în baza art.217¹ alin.(4) lit.b), d) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i se stabilește pedeapsa definitivă de 9 (nouă) ani și 3 (trei) luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a

exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei lui Curioglo Ion urmează a fi calculat din 17 iulie 2018, cu deducerea din termenul pedepsei stabilite a duratei pedepsei executate de el de la 18 august 2015 până la 16 iulie 2018, inclusiv.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor contestate, se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 15 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun